

Sygn. akt II K 135/15

NS -026-21/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **SSR Justyna Krzysztofik - Skrzydłowska**

Protokolant Karolina Birulo

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 25.02.2015 r.

sprawy **S. K.**

urodz. (...) w G.

syna A. i K. zd. K.

oskarżonego o to, że:

w miesiącu październiku i listopadzie 2014 roku, w celu przywłaszczenia, dokonał wyrębu i kradzieży drzewa gatunku jawor o łącznej masie 2,69 m³ i wartości (...)53 zł z terenu leśnictwa M., w okolicy P., gmina L.. Czyn popełniony na szkodę Skarbu Państwa Nadleśnictwa L.

tj. o czyn z art. 290 § 1 kk i art. 278 § 1 kk

I. oskarżonego S. K. uznaje za winnego tego, że w miesiącu październiku i listopadzie 2014 roku, w celu przywłaszczenia, dokonał zaboru wyrąbanego drzewa gatunku jawor o łącznej masie 2,69 m³ i wartości 1358,53 zł z terenu leśnictwa M., w okolicy P., gmina L. działając na szkodę Skarbu Państwa Nadleśnictwa L. tj. popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 290 § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego Nadleśnictwa L. nawiązkę w wysokości podwójnej wartości drzewa tj. w kwocie 2717,06 zł (dwóch tysięcy siedmiuset siedemnastu złotych i 06/100);

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 135/15

UZASADNIENIE

SĄD REJONOWY USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

S. K. zamieszkuje w P. na posesji nr (...).

W okresie października i listopada 2014r. wymieniony udał się do lasu położonego na terenie leśnictwa M., skąd dokonał zaboru wyrąbanego drzewa gatunku jawor. Drewno przewiózł w należącym do niego pojeździe marki Ż. na teren posesji nr (...) w P., gdzie zamieszkuje jego brat H. K.. Tam drewno to pociął na kawałki, część z nich porąbał i składował na terenie posesji wraz z drewnem olchowym, świerkowym i wierzbowym w celach opałowycch.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. K. –k. 14, 37-37 verte, zeznania świadka M. K. –k. 11 verte, 38-38 verte, zeznania świadka M. P. –k. 10 verte, 38 verte – 39, protokoły oględzin z załączoną dokumentacją fotograficzną –k. 1-4, dokumentacja fotograficzna –k. 17-24)

W dniu 2 grudnia 2014r. podleśniczy leśnictwa M. M. K. ujawnił w lesie oddalonym o około 900 m od P. na terenie leśnictwa M. w oddziale 197 nielegalny wyrąb i kradzież jednego drzewa gatunku jawor oraz na terenie należącym do gminy L. nielegalny wyrąb i kradzież drzewa gatunku olcha, wierzba i świerk, o czym niezwłocznie powiadomił telefonicznie (...) Leśną oraz Komendanta (...) w L..

(dowód: zeznania świadka M. K. –k. 11 verte, 38-38 verte, zeznania świadka M. P. –k. 10 verte, 38 verte – 39, protokoły oględzin z załączoną dokumentacją fotograficzną –k. 1-4, meldunek o szkodzie –k. 9)

Przybyli na miejsce strażnicy leśni ujawnili, ponad pień wskazujący na świeży wyrąb drzewa jawor, odwzorowane w glebie ślady bieżnika opon, a następnie za śladami przybyli do posesji brata S. K., gdzie ujawnili w szczególności pocięte i częściowo porąbane drewno gatunku jawor o łącznej masie 2,69 m³ i wartości 1358,53 zł. Nadto w pojeździe marki Ż. należącym do S. K. znajdowały się kora i drzazgi drzewa jaworowego. Masa drewna wyżej wskazanej wielkości znacznie przekracza drewno uzyskane z pocięcia i porąbania jednego ok. 1, 5 m kawałka.

(dowód: zeznania świadka M. P. –k. 10 verte, 38 verte -39, protokoły oględzin –k. 1-4, dokumentacja fotograficzna – k. 17-24, wycena i obliczenia –k. 6)

Za kradzież drzewa na szkodę gminy L. K. ukarany został mandatem karnym. Drewno jaworowe oddane zostało sprawcy po zwolnieniu z zajęcia.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. K. –k. 14, 37-37 verte, notatka urzędowa –k. 8, protokół oddania rzeczy na przechowanie –k. 5, postanowienie –k. 15)

S. K. ma obecnie 54 lata. Jest rolnikiem utrzymującym się ze świadczenia chorobowego z uwagi na zły stan zdrowia. Jest rozwodnikiem, posiada dwoje pełnoletnich, samodzielnych finansowo dzieci.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. K. –k. 14, 37)

S. K. nie uprzednio karany sędownie.

(dowód: dane o karalności – k. 35)

S. K. nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. W toku dochodzenia wyjaśnił, że drzewo jaworowe już pocięte na kawałki długości około 1,5 m zabrał z przyległego do jego pola lasu przy użyciu własnego samochodu marki Ż., dalej tak pozyskane drewno pociął na klocki, porąbał i składował przy drodze polnej w pobliżu zabudowań posesji w celach opałowycch. Stwierdził, że nie miał zgody na zabór przedmiotowego drewna, lecz nie wie, kto dokonał jego wyrębu. Zapłacił należność Nadleśnictwu L., wobec czego znalezione drewno zostało zwolnione z obowiązku przechowania.

W toku rozprawy głównej zaprzeczył, aby dokonał zaboru drewna w ilości wskazywanej w zarzucie. Twierdził, że dokonał zaboru jednej kłody długości około 1,5 m, którą przewieziono przez odcinek drogi około 300m i po porąbaniu

na kawałki długości 50-60 cm, złożono 100m od zabudowań posesji należącej do brata z zamiarem zużycia na cele opałowe.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Nie dał Sąd wiary wyjaśnieniom S. K. w zasadniczej ich części, bowiem nie znajdują one poparcia w pozostałych dowodach ujawnionych w toku postępowania sądowego. Twierdzenia, jakoby zabór dotyczył drewna w dużo mniejszej ilości, aniżeli wskazana w zarzucie, są nie tylko odosobnione, ale i rażąco sprzeczne z innymi dowodami. Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego są rodzajem przyjętej linii obrony, lecz nieudolnej, ukierunkowanej na podważenie wartości szkody i zminimalizowanie stopnia winy.

W szczególności wyjaśnienia pozostają w rażącej sprzeczności z zeznaniami M. K. i M. P., którzy obecni byli zarówno w miejscu wyrębu, jak i analizowali drogę przewozu drewna, które następnie ujawniono w pobliżu zabudowań gospodarczych posesji brata oskarżonego.

Świadek M. P. jednoznacznie stwierdził, że ujawnionego drewna jaworowego było znacznie więcej aniżeli pochodzącego z odcinka- jak twierdzi oskarżony o długości ok. 1,5 m.

W tym zakresie sam oskarżony nie jest nadto konsekwentny, bowiem na etapie dochodzenia twierdził, że zabór nie dotyczył jednego kawałka 1,5m- jak podał na rozprawie, lecz kawałków o takiej długości. Nadto zeznania świadka P. dowodzą, że na posesji, gdzie znaleziono drewno oskarżony przedstawiał wobec strażnika leśnego różne, zmienne wersje odnośnie okoliczności wejścia w jego posiadanie.

Nie budzi wątpliwości Sądu również fakt, że drewno jaworowe znalezione u oskarżonego pochodziło z ujawnionego w lesie M. oddziału 197 pniaka. Świadkowie konsekwentnie, logicznie i spójnie podali, że obok śladów świeżej wycinki, ujawnili w glebie odwzorowanie bieżnika opon samochodu, po śladach tych wiodących w kierunku P. dotarli na posesję brata oskarżonego i tam ujawnili pojazd, którego bieżnik opon odpowiadał odwzorowanemu i który to pojazd marki Ż. - jak sam podaje oskarżony, należał do niego. Na domiar tego M. P. zeznał, że w pojeździe ujawniono korę i drzazgi drzewa jaworowego, co ewidentnie świadczy o dokonaniu po zaborze drewna tego rodzaju, jego pocięcia i porąbaniu – czemu także sam oskarżony nie zaprzeczył.

Zeznaniom świadków Sąd dał wiarę w całości, bowiem korelują ze sobą oraz znajdują oparcie we wszystkich pozostałych dowodach: protokołach oględzin, dokumentacji fotograficznej, meldunku o szkodzie, wycenie i oszacowaniu straty tworząc logiczną całość.

Dokumenty wymienione powyżej, a nadto dane o uprzedniej karalności, dokumentacja dotycząca oddania rzeczy na przechowanie, nie były kwestionowane w toku postępowania i Sąd także tym dowodom dał wiarę w całości.

Dodać wypada, że wycena i obliczenia obrazują w sposób jasny sposób wyliczenia szkody wyrządzonej w Nadleśnictwie L.. Przy tym sam oskarżony wskazując na mniejszą, aniżeli zarzucona ilość zabranego drewna, co do zasady samego sposobu wyliczenia szkody nie kwestionował.

Nie znalazł Sąd jednocześnie dowodów w sprawie, które pozwalałyby obalić w sposób jednoznaczny i pewny zaprzeczenia oskarżonego, aby dokonywał przed zaborem wyrębu drzewa. Ponad same wyjaśnienia oskarżonego, w których opisując okoliczności zaboru drzewa odwoływał się oskarżony do liczby mnogiej oraz ujawnione ślady na miejscu wyrębu wskazujące, jak wynika z zeznań świadków M. K. i M. P. oraz protokołu oględzin miejsca na działanie więcej aniżeli jednej osoby, nie sposób przyjąć w sposób pewny, by akurat oskarżony wyrębu się dopuścił.

Zważyć wypada jednak, że nawet ewentualne wyrąbanie drzewa, wobec późniejszego jego faktycznego zaboru stanowić by mogło w realiach sprawy jedynie czynność współukaraną, a odpowiedzialność sprawcy dotyczy jedynie przestępstwa kradzieży z art. 278 § 1 k.k.

W tym zakresie Sąd uznając, że S. K. w celu przywłaszczenia dokonał zaboru wyrąbanego drzewa gatunku jawor o łącznej masie 2,69m³ i wartości 1358,53 zł, uznał wymienionego winnym popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. Przeprowadzone powyżej rozważania dowodzą także, że oskarżony, który zamierzał co konsekwentnie podtrzymuje zużyć zabrane drewno jaworowe na opał, miał świadomość charakteru swojego działania. Tym samym udowodnione zostało wyczerpanie ustawowych znamiona przestępstwa także od strony podmiotowej.

Okoliczności podmiotowo - przedmiotowe leżące w granicach czynu wskazują, że stopień jego społecznej szkodliwości, o jakim mowa w art. 115 § 2 k.k. nie jest znaczny.

Kradzież dotyczy jednego drzewa jaworowego. Oskarżony czynu dopuścił się będąc w trudnej sytuacji zdrowotnej i finansowej. Zauważyć należy przy tym jednak, że działał dla osiągnięcia bezprawnego zysku.

Okoliczności obciążającej wymiar kary Sąd się nie doszukał.

Z okoliczność łagodzącą Sąd przyjął uprzednią niekaralność.

Wobec powyższych okoliczności i w oparciu o dyrektywy wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 k.k. karą sprawiedliwą, adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu jest kara 5 miesięcy pozbawienia wolności. Kara powyższa jest także słuszna w odczuciu społecznym.

Przyjął Sąd biorąc pod uwagę wiek oskarżonego, jego doświadczenie życiowe, że dla spełnienia wychowawczych i prewencyjnych celów kary nie jest konieczne wykonanie wymierzonej sankcji w warunkach izolacji więziennej, toteż na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary warunkowo zawiesił na minimalny okres 2 lat próby.

Zobligowany był Sąd z uwagi na treść art. 290 § 2 k.k. orzec nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego Nadleśnictwa L. w określonej ustawowo wysokości podwójnej wartości drzewa, która to wynosi 2217,06 zł.

Z uwagi na trudną sytuację finansową Sąd, stosując dyspozycję art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.